

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. София, 03.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Дешев, като разгледа дело номер **4553** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по постъпили искиви молби на И. В. Д. и А. В. Д. от [населено място], срещу Дирекция за национален строителен контрол за отменени актове и действия на нейни служители, от които за ищите са настъпили имуществени и неимуществени вреди.

По делото е постъпило уточнение от ищите, съобразно дадените от съда указания. От допълнението е видно, че ищцата И. Д. претендира 650 лева обезщетение за причинени ѝ имуществени вреди, представляващи адвокатското възнаграждение по водени от нея дела за отмяна на наказателно постановление, издадено от ДНСК. Претендирано е и обезщетение на неимуществени вреди в размер на 4000 лв., представляващи изживян емоционален стрес и неблагоприятни психични преживявания. Претендира се и лихвата върху размера на увреждането от датата на настъпването му – 18.02.2008 г.

Ищцата А. Д. претендира 650 лева обезщетение за причинени ѝ имуществени вреди, представляващи адвокатското възнаграждение по водени от нея дела за отмяна на наказателно постановление, издадено от ДНСК. Претендирано е и обезщетение на неимуществени вреди в размер на 2000 лв., представляващи изживян емоционален стрес и неблагоприятни психични преживявания. Претендира се и лихвата върху размера на увреждането от датата на настъпването му – 18.02.2008 г.

Ишците в съдебно заседание се представляват и в хода по същество допълват становището си с твърдения за наличие на множество действия или бездействия, които допълнително са ги увредили. Представят и писмени бележки по съществото на спора. Претендират разноски.

В допълнителна молба след хода по същество на делото е постъпило извлечение от интернет страница на ДНСК, което ишците желаят да бъде съобразено при произнасянето на съда. Съдът намира, че несе налага да възобновява съдебното следствие, поради обстоятелства, които ще изложи по-долу в мотивите на решението си.

Ответната страна – Дирекцията за национален строителен контрол /ДНСК/, в отговора си на исковите молби и в съдебно заседание взема становище за неоснователност и недоказаност на исковите, поради това, че не са били налице индивидуални административни актове, от които да са настъпили за ишците вреди. Претендира разноски.

Заклучението на представителя на СГП е за неоснователност и недоказаност на исковите претенции по основание и размер.

Въз основа на изложените от ишците фактически обстоятелства и формулирания петитум, съдът квалифицира правно предявените обективно и субективно съединени искове по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ - искове за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди от незаконосъобразни актове на административен орган, отменени по съответния ред и незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответника.

Съдът като взе предвид доводите на страните и въз основа на всички събрани по делото доказателства, приема за установено следното.

I. По отношение на претенциите за имуществени вреди, произтекли от отменени административни актове:

На ишците са наложени поотделно административни наказания „глоба” с Наказателни постановления № II-01-РДНСК-4/18.02.2008 г. и № II-04-РДНСК-4/10.01.2008 г. за извършени нарушения на Закона за устройство на територията. При редовно проведено обжалване на наложените санкции наказателните постановления са отменени съответно с Решения на Районен съд Мездра №125/28.06.2008 г. /потвърдено с решение № 208 от 21.10.2008 г. на Окръжен съд Враца/ и №124/28.05.2008 г. /потвърдено с решение № 188 от 12.10.2008 г. на Окръжен съд Враца/.

Ишците, всяка поотделно, за защита на законните си права и интереси по посочените дела са наели адвокати, за осъществяване на процесуално представителство по делата, свързани с оспорване на издадените им наказателни постановления. Окончателно заплатената сума на адвоката в хода на оспорването и след завършването му е в размер на 650 лв. за всяка от тях, която представлява сумата от заплатените възнаграждения за отделните инстанции. По делото са представени 4 броя договори за правна защита и съдействие за ишцата И. Д. и 4 броя договори за правна защита и съдействие за ишцата А. Д., които са и доказателства за извършеното плащане.

II. По отношение на претенциите за настъпили неимуществени вреди:

Ишците твърдят, че спрямо тях са налице две отделни незаконосъобразни действия, изразяващи се в опит за връчване на Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № I-04/16.10.2007 г. на РДНСК-В. не по установения ред и по начин, накърняващ достойнството и честта на ишцата А. Д.. За ишцата И. Д. е

направен опит за връчване на АУАН №II-01/11.01.2008 г. Отделно от това, поканата за доброволно изпълнение на заповед за премахване на незаконен строеж № ДК-02-ВР-2/12.02.2008 г. към двете продължава и понастоящем да бъде публикувана в интернет страницата на ДНСК.

В допълнителна молба от 09.10.2012 г. след хода по същество на делото е постъпило извлечение от интернет страница на ДНСК, което ищците желаят да бъде съобразено при произнасянето на съда. Макар доказателството да е относимо към предмета на делото, съдът при служебна справка на посочената интернет страница /<http://www.dnsk.mrrb.government.bg/UI/H..aspx?0ZKDwUgLUJqqfNay0ZwrFU3mC9IsQ5lV44HcrI4Dk3Jd4bAVRFPfsWXAovWafKvR/>, която е публично достъпна, установява обстоятелството, че поканата за доброволно изпълнение към датата на постановяване на съдебното решение все още е публикувана. Поради това, не се налага отмяна на хода по същество на делото и възобновяване на съдебното следствие. Видно от представените по делото доказателства заповед за премахване на незаконен строеж № ДК-02-ВР-2/12.02.2008 г., касае премахването на строеж „Прозирна ограда”, който е премахнат от ищците /протокол №XV-01 от 13.08.2010 г. на служители на ДНСК, приет като доказателство и неоспорен по делото/.

Що се отнася до начина на връчване на посочените АУАН, видно от представеното прокурорско постановление за отказ за образуване на досъдебно производство /стр. 7 от делото/ ищците са били търсени от служители на ответника за връчване на АУАН по посочените в ЗАНН и НПК начини. След това са предприети действия за личното им връчване на актовете. По делото са изслушани свидетелски показания на свидетеля П. Г. Д.. Съдът кредитира тези показания, поради липсата на заинтересованост у свидетеля. Въпреки това от тях не се установяват конкретни действия или поведение от служители на ответника, което да е оскърбило или нарушило правата на ищците при твърдение от тях опит за връчване на 2 броя АУАН на 18.01.2008 г. Свидетелските показания не съдържат конкретна информация или данни за обстоятелствата, твърдени от ищците. Не става ясно от тях и психичното състояние на ищците, неблагоприятните им преживявания и преживян стрес, какъвто се твърди в исковата молба и допълнението към нея.

От представените медицински документи за ищцата И. Д. става ясно, че същата страда от артериална хипертония от 2002 г. На 18.01.2008 г. е посетила личния си лекар д-р И. с оплаквания от главоболие и опресия в сърдечната област.

Други доказателства не са представени по делото, не се установява и причината за състоянието на ищцата И. Д..

По отношение на преживяванията на ищцата А. Д. не се представиха медицински документи или други доказателства за преживяна от нея криза или други неблагоприятни психични изживявания.

При така установените фактически обстоятелства, съдът обосновава следните правни изводи:

I По исковите претенции за присъждане на обезщетения на претърпени имуществени вреди в размер на 650 лв. за всяка от ищците.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от ЗОДОВ са в причинна връзка с

незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. Спорният по делото въпрос е, дали в понятието „административна дейност”, по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ се включва и наказателно административната дейност, и оттам - дали при отмяна от страна на съда на наказателно постановление се дължи обезщетение по реда на ЗОДОВ, като по този ред се присъждат деловодните разноски, като вид претърпени имуществени вреди, в частност - адвокатското възнаграждение, платено в административно наказателното производство. Т.е. основният спорен въпрос е дали наказателното постановление представлява незаконосъобразен административен акт по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, отменяването на който може да ангажира отговорността на държавата.

Административната дейност е изпълнителна дейност като проява на държавна власт. Една от проявите форми на тази дейност е административно наказателната/санкциониращата управленска дейност. Независимо от това ангажиране отговорността на държавата по чл. 203 и сл. от АПК и чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за разноски, направени в административно наказателно производство па ЗАНН за отмяна на наказателно постановление, е недопустимо, по следните съображения:

На първо място, наказателните постановления, като актове на административен орган действащ с правораздавателна цел, като особена юрисдикция, не са индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК / така в Постановление № 4/12.09.1976г. на Пленума на ВС/.

Освен това исковете по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ се разглеждат по реда на АПК, а съгласно чл. 204, ал.1 от АПК тези искове могат да се водят след отмяна на административен акт по съответния ред. С чл. 204, ал. 2 от АПК законодателят допуска възможността за обективно съединяване на иск за обезщетение с оспорването на административния акт, от който са настъпили вредите, но такова обективно съединяване е възможно само ако оспорването на административния акт е по "съответния" ред, т.е. реда предвиден в АПК. По реда на АПК се оспорват индивидуални, общи или нормативни административни актове, а обжалването на наказателно постановление не по реда на АПК, а по реда на специалния закон ЗАНН. Процесуалният ред за обжалване по АПК се прилага само относно касационното обжалване на решенията на районния съд - чл. 63 от ЗАНН, а не и за първоинстанционните производства пред районните съдилища по обжалване на наказателните постановления. Следователно законодателят е свързал производството по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ само с производствата по издаване и отмяна на административни актове по АПК, което налага извод, че претенция по чл. 203, ал.1 от АПК може да се предяви само за вреди от административен акт, който е издаден и впоследствие отменен по реда на АПК, а не и по друг ред/закон.

Исковите, предявени от ищите, противоречат и на ТР № 2/3 06 2009 г. на ОС на ВАС, защото в производството по административно наказателни дела не се дължат разноски. След като такива не се дължат в производството, по което се преценява законосъобразността на наказателното постановление, не е допустимо те да се присъждат в друго нарочно производство, провеждано по други процесуални правила и материално правни норми. В този смисъл, не се дължи обезщетение по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и чл. 203 и сл. от АПК за разноски направени при обжалване на наказателно постановление. Този извод се следва и от препращащата нормата на чл.

84 ЗАНН, която повелява, че за производството пред районния съд по жалби срещу наказателни постановления се прилагат разпоредбите на НПК. Същевременно в глава петнадесета, раздел III от НПК, няма норма, която да предвижда присъждане на направените от жалбоподателя разноски в това производство, включително за процесуално представителство. Приложимият процесуален закон /ЗАНН и НПК/ не признава право на жалбоподателя за разноски по водене на административно наказателно дело, поради което държавата не дължи заплащането им под форма на обезщетение на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Да се приеме противното означава заобикаляне на процесуалния закон - НПК и ЗАНН.

По изложените до тук съображения, съдът счита предявените иски за присъждане на обезщетения на претърпени имуществени вреди в размер на 650 лв. за всяка от ищите за неоснователни, поради което следва да ги отхвърли изцяло.

II. По отношение на предявените иски за обезщетяване на настъпили неимуществени вреди – в размер на 4000 лв. за И. Д. и 2000 лв. за А. Д., съдът намира следното:

Както бе посочено по-горе, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от ЗОДОВ са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност.

Констатираният опит за връчване на съставени актове за установяване на административни нарушения на двете ищци на 18.01.2008 г. представлява незаконосъобразно действие, извършено от служители на ДНСК. Същото се отклонява от предвидения в ЗАНН и НПК ред за връчване на уведомления и книжа по административно наказателните преписки.

Това действие не е било извършено в резултат на административната, а на административно наказателната дейност на ответника /по аргументи посочени по-горе и касаещи имуществените иски/, поради което и първият елемент от фактическия състав не е налице.

Що се отнася до поставената на електронната страница на органа покана за доброволно изпълнение на заповед за премахване и липсата на нейното премахване, не се доказва от ищите да е било правено изрично искане за това до ответника, поради което за него да е възникнало задължение за действие, включително и разглеждайки хипотезата на чл. 256 от АПК.

Касателно останалите елементи на фактическия състав за присъждане на обезщетение на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ: не се доказаха по никакъв начин, както настъпването на неимуществени вреди, изразяващи се в неблагоприятни психически изживявания и за двете ищци. Още по-малко се представиха доказателства за наличието на причинно-следствена връзка между установеното действие и твърдените от ищите преживени стрес и неблагоприятни психични изживявания. Относно представените медицински документи на И. Д. трябва да се има предвид, че при същата е регистрирана артериалната хипертония още през 2002 г. и не се доказва причинна връзка между посещението ѝ на 18.01.2008 г. при личния ѝ лекар с опитите на служители на ДНСК да ѝ връчат АУАН. Неразположението ѝ е възможно да е било

провокирано от множество други случки и действия през деня, включително и от присъствието ѝ на съдебно заседание същия ден, което често е свързано с неблагоприятни усещания за хора, несвързани в ежедневната си работа със съдебната система.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК съдът следва да присъди на ответника сумата от 150 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство.

Мотивиран така, Административен съд – София град, Второ отделение, 30 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените иски с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ на И. В. Д. и А. В. Д. от [населено място], срещу Дирекция за национален строителен контрол за отменени актове и действия на нейни служители, от които за ищите са настъпили имуществени и неимуществени вреди.

ОСЪЖДА И. В. Д. с ЕГН [ЕГН] и А. В. Д., с ЕГН [ЕГН] и двете от [населено място] да заплатят на Дирекцията за национален строителен контрол от 150 /сто и петдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: